

Sygn. akt II K 1082/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Sosnowska

Protokolant: Małgorzata Kwasigroch

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. – O. w G. – bez udziału

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01.04.2016 r., 25.05.2016 r., 01.07.2016 r.

w sprawie przeciwko

T. D., syna J. i A. zd. K., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 listopada 2015 r. w G. na stacji paliw przy (...). L. przy ul. (...) poprzez celowe uderzenie łokciem w szybę w kasie stacji paliw dokonał jej zniszczenia poprzez stłuczenie, czym spowodował szkodę w kwocie 474 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk

I. oskarżonego T. D. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia z tym odmiennym ustaleniem, że wysokość szkody wyniosła 597 zł, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 288 § 1 kk i za to, przy zastosowaniu art. 37a kk, na mocy art. 288 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł (dziesięciu złotych);

II. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 415 kc orzeka wobec oskarżonego T. D. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. kwoty 597 zł (pięset dziewięćdziesiąt siedem złotych);

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie I wyroku kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 06.11.2015 r., przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego T. D. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty oraz w całości pozostałe koszty sądowe;

V. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz § 2 ust. 1 i 2, § 14 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3 i ust. 7, § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od oskarżonego T. D. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 2460,00 zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt złotych 56/100) brutto tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego w związku z ustanowieniem pełnomocnika w sprawie.

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 listopada 2015 r. około godziny 16:40 oskarżony T. D. udał się na stację paliw przy (...) L. przy ul. (...) w G., gdzie tankował paliwo do swojego pojazdu. Za paliwo to oskarżony chciał następnie zapłacić nie czekając na swoją kolej i zwracając się w sposób wulgarny do kasjerki E. P.. Wobec odmowy przyjęcia pieniędzy przez pracownicę stacji obsługującą wówczas inną osobę, T. D. udał się do drugiej kasy, gdzie również nie został obsłużony. Wówczas wrócił do kasy obsługiwanej przez E. P., która przyjęła od niego pieniądze za paliwo. Następnie T. D. kilkakrotnie uderzył łokciem w szybę umieszczoną w budynku kasy stacji paliw, w wyniku czego dokonał jej stłuczenia.

Zachowaniem swoim T. D. wyrządził w mieniu pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. szkodę w wysokości 597 zł.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. D. k. 36-37, zeznania świadka E. P. k. 6-7, 31-32, zeznania świadka W. W. k. 1-2, 12, 30-31, zeznania świadka K. C. k. 33-34, 32-33, protokół zdarzenia k. 3, płyta CD z nagraniem z monitoringu k. 4, 18, protokół zatrzymania rzeczy k. 16-17, protokół oględzin k. 9-12, 38-41, 42-44, protokół zatrzymania osoby k. 29, faktura VAT nr (...) k. 28a, opinia biegłego z zakresu budownictwa i kosztorysowania k. 37-45)

Oskarżony T. D. posiada wykształcenie średnie, nie ma wyuczonego zawodu, nie pracuje utrzymując się z oszczędności. Oskarżony jest kawalerem, ojcem jednego dziecka.

(Dowód: dane o osobie oskarżonego k. 29)

Oskarżony T. D. nie był uprzednio karany.

(Dowód: dane o karalności k. 46)

Oskarżony T. D. przesłuchany w toku rozprawy przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyraził żal z powodu zajścia podając, że nie ma wytłumaczenia dla swojego zachowania. Wyraził także chęć przeproszenia pracownicy stacji paliw.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. D. k. 30)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że oskarżony T. D. dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na przede wszystkim na wyjaśnieniach złożonych przez oskarżonego, zeznaniach świadków E. P., W. W., K. C. oraz dowodach dokumentarnych i nagraniu z monitoringu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków E. P., W. W., K. C.. E. P. była naocznym świadkiem zdarzenia, w sposób szczegółowy opisała zaistniałą sytuację. W ocenie Sądu świadek złożył szczerze zeznania, a ich treść jest logiczną, spójną i zborną. Drobne nieścisłości pomiędzy jej zeznaniami złożonymi w toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie wytłumaczyć należy upływem czasu, gdyż świadek wskazała na rozprawie, że szczegóły pamiętała lepiej zeznając po raz pierwszy. Także zeznania złożone przez pozostałych świadków potraktować należy jako rzeczowe i logiczne, choć nie byli oni naocznymi świadkami zdarzenia. Przebieg zdarzenia przedstawiony przez świadka E. P., a także pozostałych świadków znajduje potwierdzenie w pozostałych dowodach zgromadzonych w sprawie, w szczególności wyjaśnieniach oskarżonego, nagraniu z monitoringu i dowodach dokumentarnych.

Odnosząc się do wyjaśnień złożonych przez oskarżonego, w ocenie Sądu zasługują one na walor wiarygodności w całości, albowiem są one logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Oskarżony przyznał

się do dokonania stłuczenia szyby, nie kwestionował przebiegu zdarzenia opisanego przez świadków, wskazał, że nie znajduje żadnego wytłumaczenia dla swojego zachowania.

Znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miały również dowody dokumentarne, w tym przede wszystkim protokoł zatrzymania oskarżonego, jak również dowód rzeczowy w postaci płyty zawierającej nagranie z monitoringu łącznie z protokołem jego oględzin, a także faktura VAT dokumentująca wysokość szkody poniesionej przez pokrzywdzonego. Zdaniem Sądu wyżej wskazane dokumenty należało uznać za wiarygodne, bowiem zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby w przepisowej formie, a ich autentyczność nie budzi wątpliwości Sądu, nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.

Z uwagi na zgłaszane przez oskarżonego i obrońcę zastrzeżenia odnośnie wysokości szkody naliczonej przez pokrzywdzoną spółkę, Sąd na wniosek obrońcy dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wysokości tejże szkody. Z opinii biegłego z zakresu budownictwa i kosztorysowania B. K. wynika, iż wysokość szkody kształtuje się na łączną kwotę 616,40 zł. Sąd uznał za wiarygodną przedmiotową opinię, gdyż jest ona wewnętrznym niesprzeczną, jasną, logiczną, opartą na wiedzy fachowej biegłej. Zważywszy jednak na to, że z dokumentu przedłożonego przez pokrzywdzoną wynika, iż szkoda ta wyniosła 597 zł, Sąd przyjął taką kwotę jako wartość szkody, jako że jest to kwota niższa, a zatem korzystniejsza dla oskarżonego, zaś takiego rzędu wydatek - niezależnie od obiektywnej wartości wyliczonej przez biegłą - poniosła pokrzywdzona spółka w związku z zachowaniem oskarżonego i naprawienia szkody w takiej właśnie wysokości się domagała.

Mając powyższe na uwadze Sąd poszedł do przekonania, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, który Sąd ocenił w wyżej wskazany sposób, jednoznacznie pozwala na przypisanie oskarżonemu T. D. popełnienia zarzucanego mu czynu.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości możliwość przypisania oskarżonemu winy. W toku postępowania tak sądowego, jak i przygotowawczego nie ujawniły się okoliczności, które wskazywałyby na wątpliwości odnośnie jego poczytalności i stanu zdrowia psychicznego. Oskarżony jest osobą dorosłą i w pełni poczytalną, wobec czego mógł pokierować swoim zachowaniem. Oskarżony z pewnością zdawał sobie sprawę z przestępczego charakteru swojego zachowania, przestępstwo zniszczenia mienia ma bowiem charakter powszechny. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, chcąc dokonać zniszczenia cudzego mienia.

Sąd w pełni podzielił wskazaną przez Prokuratora kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonego. Przepięstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnia ten kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, przy czym wysokość szkody musi przewyższać 1/4 minimalnego wynagrodzenia. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że oskarżony dokonał zniszczenia cudzego mienia, którego wartość wynosiła 597 złotych, a tym samym przekraczała granicę 1/4 minimalnego wynagrodzenia.

Uznając oskarżonego za winnego Sąd wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Wprawdzie przestępstwo przypisane oskarżonemu zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, jednak Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 37a kk, zgodnie z którym jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę lub karę ograniczenia wolności. W ocenie Sądu okoliczności sprawy i charakter czynu przemawiały za wymierzeniem oskarżonemu kary grzywny samoistnej. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest odpowiednia, a jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy oskarżonego oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Kara w takiej wysokości pozwoli również na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do oskarżonego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wysokość grzywny uwzględnia możliwości zarobkowe, a także sytuację materialną i osobistą oskarżonego. Wskazać trzeba, że oskarżony jest osobą zdrową, młodą, a mimo to nie pracuje utrzymując się z oszczędności, zatem dysponuje zapewne kwotą umożliwiającą uiszczenie niewygórowanej grzywny, zaś w razie braku tej kwoty nic nie stoi na przeszkodzie, aby oskarżony podjął pracę zarobkową. Zatem orzeczonej karze z pewnością spełni swoją rolę wychowawczą.

Sąd jako okoliczność obciążającą poczytał motywy działania oskarżonego, a właściwie brak tych motywów, oskarżony bowiem - jak sam przyznał - działał bez żadnego wyraźnego powodu.

Jako okoliczności łagodzące Sąd poczytał oskarżonemu jego uprzednią niekaralność, a także to, że przyznał się do winy i wyraził skruchę.

Na mocy art. 46 § 1 kk w zw. z art. 415 kc Sąd orzekł wobec oskarżonego T. D. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. kwoty 597 zł. Sąd – z powodów podanych wyżej – uwzględnił wysokość szkody oszacowaną przez pokrzywdzoną spółkę.

Sąd zasądził również od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty oraz w całości pozostałe koszty sądowe, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od tego obowiązku.

Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz § 2 ust. 1 i 2, § 14 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 3 i ust. 7, § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od oskarżonego T. D. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. – zgodnie ze złożonym wnioskiem udokumentowanym przedłożoną fakturą VAT - kwotę 2460,00 zł brutto tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego w związku z ustanowieniem pełnomocnika w sprawie.